

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4852/07
19.03.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, kao predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, kao članova veća, sa savetnikom suda Zoranom Brajović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv osporenog zaključka tuženog organa Upravnog odbora Republičke agencije za telekomunikacije iz Beograda broj gg od 22.05.2007. godine, sa zainteresovanim licima: 1) "BB" i 2) "VV", u predmetu oduzimanja dozvole za rad radio stanica, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 19.03.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom koji je konačan u upravnom postupku odbačen je zahtev tužioca za pokretanje postupka za oduzimanje dozvola za rad radio stanice "BB" i "VV", broj 1049-P od 17.04.2007. godine podnet preko punomoćnika advokata AB, zaveden pod brojem 01-031-24 od 23.04.2007. godine, zbog nenadležnosti.

U tužbi, kojom je pokrenuo upravni spor, punomoćnik tužioca osporava zakonitost zaključka tuženog organa zbog svih zakonskih razloga. Ističe da je u slučaju nenadležnosti tuženi organ morao tužiočev zahtev da pošalje bez odlaganja, nadležnom organu što isti nije učinio čime je povredio odredbe člana 56. stav 3. i 4. ZUP-a. Smatra da tuženi nije mogao meritorno da zaključuje da ne postoji nijedan razlog za pokretanje postupka za oduzimanje dozvola za emitovanje programa ovde zainteresovanim licima, jer to nenadležni organ ne može znati, pa isti nije ovlašćena da iznosi takve zaključke u osporenom aktu. Dalje navodi da je zahtev slične sadržine i istovetne suštine podneo dana 22.03.2007. godine Republičkoj radiodifuznoj agenciji koja po tom zahtevu nije odlučila iz kojih razloga je pokrenut upravni spor zbog „čutanja administracije“ u predmetu ovog suda U. 4627/07. Konačno navodi da zainteresovana lica ne ispunjavaju zakonske uslove za dobijanje dozvole za emitovanje programa, sa razloga koje je bliže naveo u tužbi, pa predlaže da zbog svih navedenih razloga, sud tužbu uvaži i osporeni zaključak poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iz obrazloženja osporenog zaključka, pa je predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Zainteresovana lica 1) "BB" i 2) "VV" nisu u ostavljenom roku dostavili odgovor na tužbu koju su uredno primili prema povratnicama u spisima.

Pošto je ocenio navode tužbe, odgovor na istu, kao i celokupne spise predmeta ove upravno - pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Pravilno je tuženi organ odlučio kao u dispozitivu osporenog zaključka jer je odredbom člana 82. stav 3. i 4. Zakona o telekomunikacijama ("Službeni glasnik RS", br. 44/03 i 36/06), između ostalog, propisano da dozvolu koju izdaje Agencija predstavlja sastavni deo dozvole za emitovanje programa koju izdaje regulatorno telo nadležno za radiodifuziju i za izdavanje dozvola za emitovanje, odnosno distribuciju radio i televizijskih programa – Republička radiodifuzna agencija, a Agencija izdaje dozvolu za radio stanicu na osnovu zahteva Republičke radiodifuzne agencije i dostavlja je Republičkoj radiodifuznoj agenciji radi sprovođenja postupka za izdavanje dozvole za emitovanje programa.

Saglasno navedenom, po stavu ovog suda, po predmetnom zahtevu tužioca mogao je samo da odlučuje drugi stvarno nadležni organ – RRA, pa je pravilno postupio tuženi organ – RATEL kada je osporenim zaključkom odbacio tužiočev zahtev zbog nenadležnosti.

Cenjani su navodi tužbe tužioca „da je tuženi organ shodno članu 56. st. 3. i 4. ZUP-a bio dužan da tužiočev zahtev pošalje bez odlaganja nadležnom organu“, pa Vrhovni sud Srbije nalazi da su isti neosnovani, budući da je tužilac predmetni zahtev iste sadržine podneo nadležnom organu – Republičkoj radiodifuznoj agenciji mesec dana ranije – 22.03.2007. godine, pa bi slanje takvog zahteva od strane tuženog organa bilo bezpotrebno, tim pre što je tužilac zbog nedonošenja rešenja po tom zahtevu pokrenuo upravni spor protiv Republičke radiodifuzne agencije u predmetu ovog suda U. 4627/07. Stoji činjenica da je tuženi ocenio kao neosnovane navode tužioca da ovde zainteresovana lica ne ispunjavaju zakonske uslove za emitovanje programa, ali takav stav tuženog organa ne čini osporeni zaključak nezakonitim, budući da tuženi kao nenadležni organ nije doneo nikakvu meritornu odluku po tom pitanju.

Vrhovni sud Srbije se nije upuštao u osnovanost i drugih navoda tužbe tužioca, jer te navode tužilac može isticati samo u posebnom upravnom postupku pred **nadležnim organom**.

Nalazeći da osporenim zaključkom nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 19.03.2008. godine, U. 4852/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Zorana Brajović, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS